

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

หากมีผู้ปฏิบัติอยู่

(เครื่องมือตาที่หลวงตาช่วยทั้งหมดมีจำนวน ๑๓ โรงพยาบาล

๑. โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี มากกว่า ๒๐ ล้านบาท
 ๒. โรงพยาบาลบุรีรัมย์ ๖ ล้านบาท
 ๓. โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ๔ ล้าน ๓ แสนบาท
 ๔. โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่นบาท
 ๕. โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ๔ ล้าน ๓ แสนบาท
 ๖. โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น ๖ ล้าน ๘ แสนบาท
 ๗. ประเทศลาว เวียงจันทน์ ๓๐ ล้านบาท
 ๘. เชียงใหม่ ๘ ล้าน ๑ แสนบาท
 ๙. โรงพยาบาลพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร ๕ ล้าน ๑ แสนบาท
 ๑๐. โรงพยาบาลค่ายประจักษ์อุดรธานี ๓ ล้านบาท
 ๑๑. โรงพยาบาลจังหวัดเลย ๔ ล้าน ๗ แสน ๕ หมื่นบาท
 ๑๒. โรงพยาบาลหนองบัวลำภู ๒ ล้าน ๕ แสนบาท
 ๑๓. โรงพยาบาลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ๙ ล้านบาท
- รวมทั้งหมด ๑๓ แห่ง เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑๓ ล้านบาท) (สาธุ)

อันนี้เฉพาะตา เพียงเฉพาะตาเท่านั้นขนาดนี้ เป็นล้านเข้าไปแล้ว ๑๑๓ ล้าน
อย่างอื่นยังไม่นับ

(คุณจันทร์ทิพย์ อำเภหาดใหญ่ กราบถวายสดานีวิทฺยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน
แต่หลวงตา กำลังส่ง ๘๐ วัดต์ ภายใน ๒๐ กิโลเมตร เอฟ เอ็ม ๑๐๕ เม็กกะเอิช ตั้งอยู่
บ้านเลขที่ ๓๕๑ ถ.ธรรมนุญวิถิ อ.หาดใหญ่) เป็นสถานีที่ ๑๐๑

วันที่ ๕ ทางเวียงจันทน์จะมา นัดให้มา มีบกพร่องอะไรเราก็เตรียมเอามาให้
พร้อม วันที่ ๕ เขามารับ วันที่ ๔ เป็นวันเราหามาพร้อมกันเรียบร้อย วันที่ ๕ เขาก็มา
รับไปเลย

ประเทศลาว อุดสงสารไม่ได้นะ ก็มนุษย์ตาต้าๆ สพุเพ สตตา อันว่าสัตว์
ทั้งหลาย ความจำเป็นมันก็เหมือนกันหมดทั่วโลก ถามอะไรที่จำเป็นๆ ไม่มีๆ นี่ซิ ถาม
แล้วไม่มี สัตว์เขาไม่มีโรงพยาบาลเขาก็ไม่เป็นอะไร แต่มนุษย์เรานี้ไม่มีโรงพยาบาล
ไม่ได้ ถามอะไรไม่มีๆ แล้วจะนอนใจได้อย่างไรก็เมื่อพออุพอไถช่วยกันได้อยู่ใช้ไหมละ

มันก็ต้องบั่นชัคนเรา ถ้ามอะไรไม่มี ๆ มีแต่ของจำเป็นทั้งนั้นที่ถาม ซึ่งเราใช้อยู่ประจำ บ้านประจำเรือนของเราในประเทศไทย แล้วถามที่ไรไม่มี ๆ นี่ซิ จึงได้ช่วย จะใจจัดใจดำ อยู่ได้อย่างไรเรา เห็นสัตว์ตักน้ำยังเอาไม้เขี่ยขึ้น นี่คน จะว่าอย่างไร

คราวนี้ก็เรียกว่าเราช่วยเต็มกำลังของเรา มีเท่าไรทุ่มลง ๆ ทั่วไปหมด ไม่ว่าใกล้ ว่าไกล จำเป็นที่ไหนเฉลี่ยไปให้ถึงหมดเลย เมื่อวานนี้ก็ไปสู่น้ำอำเภอสว่างศรีสงคราม ๒ ชั่วโมง ๓๐ นาทีเป่งเข้าถึงโรงพยาบาล จากนั้นไป ๒ ชั่วโมงครึ่งพอดีเข้าโรงพยาบาล เข้า ก็ชนของลงเต็มรถ ชนลง ๆ แล้วก็มอบเงินให้โรงละสองหมื่น ๆ ทุกโรงไปละ ถ้ามาไฟ เขียวไฟแดงต่าจ้องหาพวกขายดอกไม้ ถ้าเป็นไฟแดงแล้วต่าจ้อละ ถ้าเป็นไฟเขียวไม่รอ แหละ รอไม่ได้ เขาก็ยืนจ้อง เราก็จ้องเขาสงสาร หหมดหวังว่าอย่างนั้นเถอะ พอไฟแดง บึบ โบกมือปั๊บปั๊บ ๆ เขาก็รุมมา ๆ ยืนให้ ๆ ๆ ให้คนละสองร้อย ๆ ดอกไม้พวงหนึ่ง ๑๐ บาท เราให้ ๒๐๐ พวงเดียวก็ไม่เอา

เขารู้อันหมดเราไปไหน มันก็แปลกอยู่ ไปไหนรู้หมด ลูกศิษย์ลูกหาลูกหลานมัน มีอยู่ทั่วโลก พวกตำรวจนี่ก็เหมือนกัน อยู่ตามถนนหนทางรู้ทันทีเลย รถเรารู้สึกจะ แปลกรรถเขา สีรณะ แจกทานทั้งนั้นแหละเราจะไม่เอาอะไรเลย เราพูดตรง ๆ นี่ละ ธรรมสมบัติ เมื่อมีเต็มหัวใจแล้วไม่มีอะไรที่จะมาเพิ่มได้เลย พอติบพอดี จะเอาออกก็ ไม่ได้ จะเอาเพิ่มก็ไม่ได้ ความพอเหมาะพอดีอยู่กับธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน เป็น ธรรมชาติ

นี่ละจิตชำระให้ถึงที่ถึงฐานแล้วเป็นธรรมชาติอยู่ในหัวใจ อยู่ในท่ามกลางร่างนี้ เป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะยืนเดินนั่งนอน เอา พูดให้มันชัดเจน ตลอดเวลาจ้อยู่อย่างนั้น นอนหลับก็จ้อยู่อย่างนั้น พูดให้มันชัดเสีย ไม่ว่าจะเคลื่อนไหวไปมาที่ไหนไม่ไปที่ไหน ละ ธรรมชาตินี้เรียกว่าธรรมชาติที่บริสุทธิ์เต็มที่แล้วนี้จ้า ท่านทั้งหลายฟังเสีย นี่ละผล แห่งการปฏิบัติตามพุทธศาสนาของเรา สอนถึงนิพพานทั้งเป็นเลย รู้ชัด ๆ ไม่ต้องถาม หาใคร ว่าพระพุทธเจ้ามีกี่องค์ จ้ามันอันเดียวกันหมดเลย จะว่าวัดรอยหรือ ไม่วัด พูด ตามหลักความจริง

เหมือนเราเอามือจ่อลงไปน้ำมหาสมุทร ที่ไหนก็เป็นมหาสมุทร จ่อลงไปไหนก็เป็นมหาสมุทรหมด ทีนี้เมื่อมันเป็นธรรมชาติแล้วแบบเดียวกันมหาวิมุตติมหานิพพาน แบบเดียวกัน พอพับเข้าไปเท่านั้นเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด แล้วจะไปถามพระพุทธเจ้าที่ไหน นั่นเป็นอันเดียว ท่านว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีอะไรยิ่ง หย่อนกว่ากัน เหมือนกันเลย เหมือนหนึ่งว่าอันเดียวกัน เป็นอย่างนั้นละ ธรรมนี้เลิศ เลอ

ไม่มีใครละมาเขียนหนังสือประกาศไว้ข้างหน้าวัด ไม่มีใครกล้า ธรรมนี้ว่ากล่าว
กลัวไม่มี คำว่ากล้าไม่มี กลัวไม่มี คือเลยไปเสียทุกอย่างธรรม จึงได้เขียนเตือนไว้ข้าง
นอก มาให้ได้รับประโยชน์ อย่ามาเชื่อๆ ซ้ำๆ สถานที่นี้เป็นสถานที่อบรมศีลธรรม
เสาะแสวงหาบรรพชากรรม ไม่หาเงินหาทองหาข้าวหาของ หายศถาบรรดาศักดิ์ ซึ่ง
โลกๆ เขาหากันมา ก็มีแต่พินแต่ไฟเผาพวกหานั้นแหละ ธรรมไม่หา พอตัวตลอดเวลา
จำอยู่อย่างนั้น

จึงกล้าเขียนเห็นไหมนั้น มีใครมาเขียนหน้าวัดเหล่านี้ สถานที่นี้เป็นที่ภาวนา
เพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจจำเป็นไม่ควรมาเที่ยวพ่นพ้าน พ่นพ้านก็พวกบุตรพวกคุณ
มันเข้ามาตามประสาของเขานั้นละ ไปตำหนิเขาก็ไม่ได้ ตามนิสัยที่ได้รับการอบรมมา
มากน้อยเพียงไร มันก็มาตามนิสัยของตน ถ้าผู้ที่เคยแก่ศีลแก่ธรรมแล้วจิตใจมีความ
สงบเย็นใจแล้วเข้าวัดเป็นอย่างหนึ่ง ต่างกันนะ ถ้าคนไม่รู้ภาษาภาษาอะไรก็เหมือนจับ
สัตว์โยนเข้ามาในวัด ไม่ได้ผิดอะไรแหละ

แล้วก็ไม่มีใครกล้าพูดอย่างนี้ด้วย นี่บอกชัดๆ บอกอย่างชัดเจน ไม่มีกิจจำเป็น
ไม่ควรมาเที่ยวพ่นพ้าน เพราะสถานที่นี้เป็นสถานที่เสาะแสวงหาธรรมซึ่งเป็นธรรมชาติ
ที่เลิศเลอ โลกทั้งสามยอมรับกันหมด สิ่งเหล่านั้นไม่มีใครยอมรับ มันเต็มอยู่ในหัวใจ
ทุกคนๆ เป็นบุตรเป็นคุณเหมือนกันหมด เอามาแข่งกันได้อย่างไร ของเขาก็บุตรของ
เราก็คุณเต็มไปหมด แข่งกันได้อย่างไร แข่งกันก็มีแต่บุตรคุณแข่งกัน ส่วนธรรมนี้จำ
ครอบโลกธาตุ นั้นละที่เอามาประกาศสอนโลกให้เข้าอกเข้าใจบ้าง

พุทธศาสนาเป็นของเล่นเมื่อไร ขึ้นวเลย สามโลกธาตุนี้มีพุทธศาสนาเท่านั้นเป็น
ศาสนาที่รื้อชนสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ได้อย่างแน่นอน ไม่เป็นสอง ถ้าว่าธรรมก็เป็น
สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบ ชอบหมดทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ไม่ผิด นี้ละคือพุทธศาสนา
ใครเกิดมาไม่ได้พบนี้รู้สึกจะอาภัพมากทีเดียว นี่เราได้พบแล้วอย่าเคยอย่าชินต่อ
ศาสนานะ ความเคยชินเป็นเรื่องของกิเลสทะลึ่งธรรม มันเข้าไปทะลึ่งธรรม แล้วก็ความ
ฉิบหายก็ตัวของมันเองนั่นแหละ ตัวคนที่คลั่งกิเลสเข้าไปทะลึ่งธรรมตัวก็เสียหาย

ท่านเตือนเอาไว้ๆ ว่านี่เป็นวัดเสาะแสวงหาบรรพชากรรม ไม่มีสิ่งใดที่จะยิ่งกว่า
บรรพชากรรม เพราะฉะนั้นจึงประกาศบ้างๆ ไว้เลย ใครอย่ามาเที่ยวพ่นพ้านไม่เป็น
หน้าเป็นหลัง อย่ามา บอกตรงๆ เลย นี่หาบรรพชากรรมซึ่งเป็นของเลิศเลอ สิ่ง
ทั้งหลายเหล่านั้นมีอยู่ทั่วโลกดินแดนไม่เห็นเลิศเลออะไร ใครอยู่ที่ไหนก็บ่น มีแต่เรื่อง
กองทุกข์ทั้งนั้น เพราะสิ่งเหล่านี้ที่หากันเป็นบ้ำอยู่นั่นแหละ ส่วนธรรมไม่ได้เป็นอย่าง
นั้น พอธรรมได้สัมผัสเข้าสู่ใจเท่านั้นใจจะเริ่มมีคุณค่ามีราคา สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นจะลด
ตัวลง คือกิเลสมันพองตัว

วัตถุต่างๆ ทั้งหลายทั่วแดนโลกธาตุ ไม่ว่าวัตถุอะไร ชื่อเสียงเรียงนามอะไรก็ตาม นี่เป็นเรื่องของกิเลส เป็นเรื่องของโลก พอธรรมเข้าสู่ใจสัมผัสใจเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นจะยุบยอบลงๆ ธรรมนี้จะเหนือขึ้นๆ ต่อไปก็จำครอบโลกธาตุเลย ที่นี้เอาอะไรมาแข่ง ไม่มีสิ่งที่จะแข่ง นั่นละพระพุทธเจ้าท่านรู้อย่างนั้น พระอรหันต์ท่านรู้อย่างนั้นจริงๆ ท่านไม่ได้มาโกหกโลก พุดตามความสัตย์ความจริงที่จำอยู่ในหัวใจท่าน พวกเราที่เป็นลูกของพระพุทธเจ้าพุทธบริษัทก็ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

อย่ามีแต่หาอยู่หากินไปวันหนึ่งๆ ไม่มีความหมายนะ มันก็มีแต่มีดกับแจ็ก ลมหายใจก็สูบไป สูบเข้าสูบออก สูบไปสูบมามันก็หมดแล้วก็ตายๆ เท่านั้น ตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน เอาอีกนะ ใครจะติดตามเรื่องวิถีของจิตได้ยิ่งกว่าธรรมของศาสดาและองค์ศาสดา ท่านเห็นหมด ออกจากนี้จะไปเกิดไหน กรรมดีกรรมชั่วติดพันอยู่ในหัวใจ สิ่งเหล่านั้นไม่มี สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขาที่อาศัยกันชั่วระยะเวลาๆ ส่วนที่จะฝากเป็นฝากตายจริงๆ คือศีลคือธรรม

บาปเป็นตัวมารนะ ถ้าใครสร้างบาปมาก ๆ นั่นละภัย จวนจะตายเท่าไรคิดถึงบุญความดีงามทั้งหลายนี้ไม่มี มีแต่ความเสียหายความเดือดร้อนที่ตนสร้างเอาไว้ๆ ยิ่งสั่งสมความชั่วตายแล้วจมเลย เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าผู้สร้างแต่ความดีงามนี้ พอคิดถึงเรื่องความดีงามจิตกระหึ่มยิ้มย่อง เมื่อมีมากๆ แล้วกล้าหาญต่อความตาย เมื่อเต็มที่แล้วไม่มีคำว่ากลัวกลัว คำว่ากลัวก็ไม่มี กลัวก็ไม่มีในความตาย ความเกิดความตายสิ้นสุดวิมุติหลุดพ้นไปหมดแล้วไม่เป็นกังวล นั่น นี่ละความดีสร้างให้ได้ซิ

ธรรมะพระพุทธเจ้าคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน อย่าพากันไปเหยียบไปย่ำไปมานะไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้พากันเสาะแสวงหา ถ้าจะให้ว่างตามกิเลสมันไม่ว่าง ตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายไม่มีวันว่าง ต้องเอาธรรมเข้าตีมัน ทำไมมันจะไม่ว่าง ถ้ามันไม่ว่างจริงๆ ตายทำไมมันว่างให้ตายได้ละ ก็เวลานี้ยังไม่ตายทำไมจะไม่ว่างสร้างความดีนะ นั่น ใส่เข้าไปความว่างมันก็มา ถ้าจะปล่อยให้กิเลสไม่มีว่างละ ความตายก็ไม่ว่างสุดท้ายโลกก็ไม่ตาย แต่มันไม่ได้เป็นไปตามกิเลส เป็นไปตามหลักธรรมชาติ ถึงกาลเวลาไม่ว่าง คนมีคนจนคนสุขคนทุกข์ตายด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงเสาะแสวงหาเสียตั้งแต่เวลามีชีวิตอยู่จะได้ไม่เสียใจ

ใจนี้ไม่เคยตาย ใจดวงนี้ไม่มีตายไม่มีฉิบหายไม่มีสูญ ลงไปตกนรกหมกไหม้อยู่ด้วยอำนาจแห่งกรรมชั่วของตนก็ก๊วกก็ก๊ล้วยอมรับว่าทุกข์ ทุกข์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์ แต่ฉิบหายไม่ยอมฉิบหายคือใจดวงนี้ ที่นี้โลกอันนี้เป็นโลกอนิจจัง กฎอนิจจัง เปลี่ยนช้าเปลี่ยนเร็ว ถึงอยู่ในนรกอเวจีก็มีการเปลี่ยนได้ ค่อยเปลี่ยนมาๆ กลายมาเป็นความดีได้ นี่เรียกว่าโลกอนิจจัง ไม่เที่ยงเหมือนนิพพาน ถ้านิพพานนี้เที่ยงตรงเลย นี่ละ

เปลี่ยนขึ้นมาๆ เปลี่ยนขึ้นมาจนกระทั่งพลิกตัวได้ปรับตัวได้ ฟาดเข้าถึงนิพพานปึงเป็น
ธรรมชาติ เสื่อมที่ไหน สูญที่ไหนไม่มี

จิตดวงนี้สำคัญมาก ให้พากันบำรุงรักษา อย่าปล่อยเฉยๆ อย่าให้กิเลสมันเอาสิ่ง
นั้นมาล่อเอาสิ่งนี้มาหลอก บทเวลาตายแล้วมันไม่ได้ไปด้วยเรานะ บาปกับบุญที่เราไม่
มองนั้นละ แต่สิ่งที่ชั่วมันอยากทำ มันไม่มองแต่มันอยากทำคือความชั่ว นั้นละพาให้จม
สิ่งที่ดีก็เอา ทั้งมองไม่มอง อยากทำไม่อยากทำบังคับใส่ ทำไปทำมาจิตใจดูดดื่มทาง
อรรถทางธรรม ที่นี้ไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้นะ ยกตัวอย่างดั่งที่นักภาวนาท่าน ที่เคยพูดให้ฟัง
แล้ว เอาความจริงออกมาพูดซิ เวลามันลุ่มลึกคลุกคลานภาวนาไม่เอาไหน เวลากิเลส
หนาๆ กิณก็มาก นอนก็มาก ชี้เกียจก็มาก ความท้อแท้อ่อนแอเป็นกองทัพกิเลสทั้งหมด
ทับหัวใจเราเราก็เป็นหมู แล้วแต่จะกลิ้งไปไหนไอ้หมูตัวนี้นะ

ที่นี้เวลาฝึกฝนอบรมเข้าไปก็กลายเป็นมนุษย์ขึ้นมา กลายเป็นผู้มีศีลมีธรรม
ขึ้นมาๆ จิตใจก็กระหึ่มขี้มย่องเข้าภายในใจ เริ่มมีราคาขึ้นมา เมื่อมีราคาขึ้นมาแก่กล้า
สามารถขึ้นมาแล้วที่นี้อยู่ไม่ได้ละ วันหนึ่งๆ ตื่นขึ้นมาบีบจิตกับธรรมพันกันไปเลย
กิเลสกับจิตพืดกันเรื่อยตลอด ตั้งแต่ตื่นนอนถึงหลับไม่มีคำว่าถอยกัน นี้ละถึงขั้นที่จะ
ไปไม่อยู่ จิตขั้นนี้แล้วไม่อยู่ ที่จะให้มาอยู่ตายค้ำโลกอีกไม่อยู่ นี้ละจิตดวงนี้แข็งแกร่ง
แล้วนะ พอตื่นขึ้นมานี้ก็เลยอยู่ในหัวใจ ธรรมก็อยู่ในหัวใจซึ่งเป็นผู้ต่อสู้กันมันก็พืดกันไป
เลย เว้นแต่ขณะหลับ นอกนั้นไม่มีเวลาไหนว่าง ถ้ากิเลสไม่ขาดไปหมดเสียไม่ว่างใน
การต่อสู้กัน

นี่ท่านว่าภาวนามยปัญญา หรือสติปัญญาอัตโนมัตติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัตติของ
ตนๆ จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปไม่มีเหลือเลยหมด ตั้งแต่บัดนั้นไม่มีอะไรกวนใจ
ที่นี้ไม่มีอะไรกวนใจเป็นยังงั้น นั้นละบรมสุข กิเลสเครื่องกวนใจ หมดโดยสิ้นเชิงไม่มี
อะไรกวนแล้ว ที่นี้ไม่มีวันมีคืนมีแต่มีดกับแจ้ท่านจะไปหมายอะไร ธรรมชาติของท่าน
พอตัวอยู่แล้วไปหมายอะไรอีก นี้ละการสร้างความดีเมื่อถึงขั้นพอพอ พากันจำเอานะ
อย่าอยู่เฉยๆ วันหนึ่งๆ

เมืองเรานี้เป็นเมืองพุทธแท้ๆ ควรจะหันหน้าเข้าสู่พุทธ อย่าหันเข้าสู่ฟืนสู่ไฟ
โดยถ่ายเดียว ความโลภอย่าให้มากเกินไปมันเผาเจ้าของ ความโกรธ ราคะตัณหาเผา
เจ้าของๆ ลากยศสรรเสริญเหล่านี้เผาเจ้าของทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องระงับดับ
กันๆ ให้พออยู่พอเป็นพอไปแล้วเผาตลอด พากันจำเอานะ เอาละพอ

เทศน์อย่างนี้ก็ออกทั่วประเทศไทยนะนี่ ออกทั่วประเทศไทย แล้ววันหนึ่งเขา
ออกหลายหนนะฟังว่า ตอนเช้านี้ตอนถ่ายทอดออกเรื่อย จนกระทั่งฟุ้งนี้เข้าออกอีกที่
เหล่านี้ สุดท้ายก็มีแต่เทศน์หลวงตาบัวนะ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านก็ช่วยบ้างเล็กๆ

น้อยๆ ไม่มาก ที่มากจริงๆ ก็คือเราขึ้นอยู่กับเวทียุค ออกหน้าอยู่นั้นเลย ใส่ปิ้งๆ อยู่ เรายังไม่เคยคิดนะว่าจะขนาดนี้ มันหากเป็นของมันเอง ถึงกาลเวลามันเป็นเป็น

(คำว่าจักรวาลโลกธาตุที่จิตพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เวลาท่านปรินิพพานไปแล้ว จ้านี้ก็ยังคงอยู่ใช่ไหมคะ) ให้เป็นเสียก่อนแล้ว ถ้ายังบกพร่องสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว ค่อยมาถาม เราจะตอบเอง เข้าใจไหม เดียวนี้เรายังไม่ตอบ คำว่าจ้านี้ โลกมีสมมุติก็ต้องยกสมมุติมารับกัน แต่ธรรมชาติแท้ๆ ของท่านผู้เป็นผู้รู้ท่านไม่พูดละ คือท่านพอทุกอย่างแล้ว เข้าใจไหมละ จ้าหรือไม่จ้าท่านก็พอหมดแล้ว ไอ้พวกบ้านนี้มีดี หูหนวกด้วยตาบอดด้วยยังถามหาว่าจ้า พวกบ้า เข้าใจหรือเปล่าละ

(ที่ว่าคุณของพระพุทธเจ้า ๓ ประการยังคงอยู่แม้ท่านปรินิพพานไปแล้ว. มีพระปัญญาคุณ พระเมตตาคุณ พระบริสุทธิคุณ จ้านี้คือพระบริสุทธิคุณใช่ไหมเจ้าคะ) ก็นั่นแล้ว. ความบริสุทธิ เพราะโลกกำลังหิวโหยโรรแรง เข้าใจหรือ ได้ธรรมเหล่านี้มาชะโลมพอบรรเทา พระพุทธเจ้านิพพานไปแล้วก็ตาม ถ้ายังระลึกถึงธรรมนี้อยู่เรียกว่าเข้าชะโลมใจตลอด ถ้าไม่มีนี้จิตไม่มีธรรมเลยแล้วแห้งผาก เข้าใจไหมละ

เราเคยพูดให้ฟังแล้ว มันเป็นของมันเอง เวลามันได้เป็นแล้วเราไม่เคยคาดเคยคิดนะว่ามันจะเป็นขึ้นมาอย่างนั้น ให้ได้ดูท่านออกมาอย่างนั้น ไม่เคยคิด แต่ว่าเหตุผลพร้อมกันแล้วลงกันเต็มภูมิแล้วจ้าละที่ขึ้นมานี้ เป็นเหมือนฟ้าดินถล่ม ความจริงก็มีแต่จิตกับกายมันพุ่งของมัน ร่างกายนี้เหมือนกระเด็นไปเลยเชียว คืออำนาจของจิตของธรรมของกิเลสที่พืดกัน ระหว่างสมมุติกับวิมุตติขาดจากกันพูดง่ายๆ ที่ว่าท่านตรัสรู้ธรรมหรือบรรลुธรรม นั้นละตอนนั้นที่ว่าโลกธาตุไหว แต่อันนี้จะไม่เป็นเหมือนกันทุกองค์ หนักเบาต่างกัน

เราพูดตามหลักความจริงที่เราจะเกี่ยกตะกายแทบเป็นแทบตาย ไม่คาดไม่ฝันว่าจะแสดงเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นมา ก็ได้แสดงให้เห็น จึงได้นำมาพูดให้ลูกศิษย์ลูกหาฟัง เวลามันขึ้นมานี้เหมือนว่าร่างกายของเราตึงตึงเลยเชียว นั้นละที่ว่าฟ้าดินถล่ม ความจริงฟ้าก็เป็นฟ้า ดินก็เป็นดินธรรมดาเขาไม่มีอะไร มันเป็นอยู่ที่กายกับจิต คือมันแสดงฤทธิ์กันอย่างเต็มที่ ในขณะที่กิเลสกับธรรมขาดสะบั้นจากกัน นี้ละที่ว่า โอ้โฮๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละเธอๆ คือซ้าลงไปให้มันถึงใจเข้าใจไหม ตรัสรู้แบบนี้ละเธอๆ ซ้าเข้า เพราะไม่เคยเห็นนี้ พระพุทธเจ้าแท้เป็นแบบนี้ละเธอ ท่านตรัสรู้ตรัสรู้แบบนี้ละเธอ

ไม่ใช่วัดรอยนะ มันหากเป็นของมันขึ้นเอง เต็มภูมิหนุภูมิซ้างภูมิราชสีห์นั่นแหละ เต็มภูมิของตัวเอง ..เวลาสรุปลงไปตามหลักธรรมชาติแล้วนี้ พุทโธ ธัมโม สังโฆ เราระลึกตั้งแต่เรานับถือพุทธศาสนาจนกระทั่งขณะนั้นละว่าจันเอะะ ไปถึงขณะนั้น

ขณะที่ฟ้าดินถล่ม ที่นี้พุทธโธ ธัมโม สังโฆเข้าเป็นอันเดียวกัน โอโห พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์. ว่าอัศจรรย์ๆ เหนอ พระพุทธเจ้ามาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง เป็นแล้วนั้น ใครคาดใครคิดเมื่อไร เป็นอันเดียวกันแล้วเป็นธรรมแห่งเดียว เข้าใจหรือยัง นี่ละธรรมชาติแท้เป็นอย่างนั้น เป็นธรรมแห่งเดียว หือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง นั้น เป็นแล้วนั้น

หากมีผู้ปฏิบัติอยู่ ธรรมเหล่านี้ก็คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน อยู่ในหัวใจของทุกคน ตามศาสตร์ที่สอนไว้เรียบร้อยแล้วไม่โกหก ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มีธรรมโกหก แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี แต่กิเลสโกหกหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ พ่อแม่ของมันโกหกหมด ธรรมพระพุทธเจ้านี้จริงล้วนๆ ลบสิ่งโกหกทั้งหลายออกแล้วจ้าเลย นั้น เข้าใจไหมละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz